

Syria

Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową i Arabską Republiką Syryjską o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Damaszku dnia 16 lutego 1985 r

z dnia 16 lutego 1985 r. ([Dz.U. 1986 Nr 37, poz. 181](#))

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 16 lutego 1985 r. została podpisana w Damaszku Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową i Arabską Republiką Syryjską o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych w następującym brzmieniu:

Umowa

między Polską Rzeczpospolitą Ludową i Arabską Republiką Syryjską o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych.

Polska Rzeczpospolita Ludowa i Arabska Republika Syryjska,

z uwagi na bliską i trwałą przyjaźń między oboma krajami oraz pragnąc zacieśnić ich współdziałanie poprzez ustanowienie skutecznej współpracy w dziedzinie stosunków prawnych,

postanowiły zawrzeć niniejszą umowę o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych i w tym celu wyznaczyły jako swych pełnomocników:

Lecha Domerackiego - Ministra Sprawiedliwości Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,

Khaled al-Malki - Ministra Sprawiedliwości Arabskiej Republiki Syryjskiej,

którzy po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

Rozdział I

Postanowienia ogólne.

Artykuł 1

Zakres ochrony prawnej.

1.

Obywatele Umawiających się Stron korzystają na terytorium drugiej Strony z takiego samego traktowania w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości jak jej obywatele. W tym celu będą mieli swobodny dostęp do sądów i innych właściwych organów wymiaru sprawiedliwości i będą mogli występować przed sądami na tych samych warunkach i w tej samej formie co jej obywatele.

2.

Postanowienia niniejszej umowy stosuje się również do osób prawnych utworzonych zgodnie z prawem Umawiającej się Strony, na której terytorium mają swą siedzibę.

Artykuł 2

Zwolnienie od zabezpieczenia kosztów procesu.

Od obywateli jednej z Umawiających się Stron, którzy występują przed organami sądowymi drugiej Umawiającej się Strony, nie można żądać zabezpieczenia kosztów procesu ani złożenia do depozytu z tego tylko powodu, że są cudzoziemcami lub że nie mają na terytorium tej Umawiającej się Strony miejsca zamieszkania lub pobytu, jeżeli mają miejsce zamieszkania lub pobytu na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 3

Tryb porozumiewania się.

W celu stosowania postanowień niniejszej umowy i jeśli nie stanowi ona inaczej, organy sądowe obu Umawiających się Stron porozumiewają się między sobą za pośrednictwem Ministerstwa Sprawiedliwości lub Prokuratury Generalnej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Ministerstwa Sprawiedliwości Arabskiej Republiki Syryjskiej. Nie wyklucza się jednak drogi dyplomatycznej.

Artykuł 4

Język urzędowy.

Wnioski o udzielenie pomocy prawnej oraz dołączone do nich dokumenty sporządza się w języku wzywającej Umawiającej się Strony wraz z tłumaczeniem na język wezwanej Umawiającej się Strony lub na język francuski. Wezwana Umawiająca się Strona przekazuje dokumenty sporządzone w wykonaniu wniosków o udzielenie pomocy w języku własnym wraz z tłumaczeniem na język wzywającej Umawiającej się Strony lub na język francuski.

Artykuł 5

Informacja o prawie.

Umawiające się Strony przekazują sobie wzajemnie na wniosek informacje dotyczące przepisów prawnych, komentarze i publikacje z zakresu prawa cywilnego i karnego, jak również informacje dotyczące stosowania niniejszej umowy.

Rozdział II

Wykonywanie pomocy prawnej.

Artykuł 6

Udzielanie i zakres pomocy prawnej.

1.

Umawiające się Strony zobowiązują się do wzajemnego udzielania sobie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych.

2.

Pomoc prawna obejmuje dokonywanie określonych czynności procesowych, a zwłaszcza doręczanie dokumentów, dokonywanie przeszukań, zajęcie i wydania dowodów, ekspertyzę, przesłuchiwanie podejrzanych i oskarżonych, przesłuchiwanie stron, świadków i biegłych oraz oględziny miejsca.

Artykuł 7

Przekazywanie wniosków o udzielenie pomocy prawnej.

1.

Z zastrzeżeniem przepisów dotyczących wydania, Umawiające się Strony przesyłają sobie dokumenty i wnioski o udzielenie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych zgodnie z artykułem 3.

2.

Postanowienia ustępu poprzedzającego nie wyłączają prawa Umawiających się Stron do bezpośredniego przekazywania przez swe przedstawicielstwa dyplomatyczne lub urzędy konsularne wszystkich pism sądowych lub pozasądowych przeznaczonych dla własnych obywateli, jeżeli obywatele ci zgodzą się je przyjąć.

Artykuł 8

Wniosek o udzielenie pomocy prawnej.

Wniosek o udzielenie pomocy prawnej powinien zawierać następujące dane:

a)

oznaczenie organu, od którego pochodzi pismo,

b)

przedmiot i podstawę wniosku,

c)

w miarę możliwości tożsamość i obywatelstwo osoby, o którą chodzi, w jakim charakterze uczestniczy w postępowaniu, jej zawód, miejsce zamieszkania lub pobytu; w odniesieniu do osób prawnych - ich nazwę i siedzibę,

d)

jeśli jest to potrzebne - nazwisko, imię i adres osoby, której pismo ma być doręczone,

e)

nazwiska, imiona i adresy przedstawicieli stron, jeżeli przedstawiciele stron występują w sprawie,

f)

niezbędne dane dotyczące przedmiotu wniosku, okoliczności wymagające przeprowadzenia dowodu i, jeśli trzeba, pytania, które należy zadać świadkom i biegłym,
g)
odcisk pieczęci urzędowej.

Artykuł 9

Wykonanie wniosku o udzielenie pomocy prawnej.

1.

Jeżeli adres osoby, która ma być wezwana w charakterze świadka lub ma przyjąć pismo, jest niedokładny lub niewłaściwy, organ wezwany ustali w miarę możliwości jej adres.

2.

Jeśli organ wezwany nie jest właściwy do wykonania wniosku, przekaże go z urzędu organowi właściwemu, zawiadamiając o tym organ wzywający.

Artykuł 10

1.

Przy wykonywaniu wniosku o udzielenie pomocy prawnej organ wezwany stosuje przepisy swego prawa wewnętrznego. Organ wezwany może jednak na wniosek wzywającej Umawiającej się Strony zastosować przepisy procesowe tej ostatniej, jeśli nie są one sprzeczne z prawem Strony wezwanej.

2.

Na wniosek organu wzywającego organ wezwany zawiadomi we właściwym czasie organ wzywający o miejscu i dacie udzielania pomocy prawnej.

3.

Dowód doręczenia pism sporządza się zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego Strony wezwanej.

Artykuł 11

Jeżeli wniosek o udzielenie pomocy prawnej nie mógł zostać wykonany, Strona wezwana powiadomi o przyczynach tego Stronę wzywającą i zwróci jej wniosek oraz załączone do niego dokumenty.

Artykuł 12

Koszty pomocy prawnej.

Koszty związane z załatwianiem wniosków o udzielenie pomocy prawnej ponosi wezwana Umawiająca się Strona.

Artykuł 13

Odmowa udzielenia pomocy prawnej.

1.

Można odmówić udzielenia pomocy prawnej:

a)

jeśli Strona wezwana uzna, iż jej udzielenie może zagrażać suwerenności, bezpieczeństwu, porządkowi publicznemu lub innym istotnym interesom jej kraju,

b)

jeżeli wniosek o udzielenie pomocy w sprawach karnych dotyczy:

-

przestępstw wojskowych, które nie są przestępstwami pospolitymi,

-

przestępstw uważanych przez Stronę wezwaną za przestępstwa polityczne lub o charakterze politycznym.

2.

Jeśli pomoc prawna w sprawach karnych polega na wykonaniu wniosku o przeprowadzenie dowodu przez przeszukanie lub zajęcie, przestępstwo uzasadniające wniosek o przeprowadzenie dowodu musi być zagrożone karą zgodnie z przepisami obu Umawiających się Stron.

Artykuł 14

Dokumenty stanu cywilnego.

1.

Umawiające się Strony przesyłają sobie z urzędu wyciągi z ksiąg stanu cywilnego, dotyczące urodzeń, małżeństw i zgonów obywateli drugiej Umawiającej się Strony, a także dokonane w nich sprostowania i wzmianki marginesowe.

2.

Umawiające się Strony zobowiązują się do dostarczenia bezpłatnie, na wniosek, dokumentów stanu cywilnego do użytku urzędowego.

3.

Przekazywanie dokumentów stanu cywilnego dokonywane jest za pośrednictwem przedstawicielstw dyplomatycznych lub urzędów konsularnych.

Artykuł 15

Zwolnienie od legalizacji.

Dokumenty urzędowe sporządzone przez właściwy organ na obszarze jednej z Umawiających się Stron i opatrzone pieczęcią urzędową będą zwolnione od legalizacji dla wywarcia skutku na obszarze drugiej Umawiającej się Strony.

Rozdział III

Bezpłatne zastępstwo procesowe. Zwolnienie od opłat albo ich obniżenie.

Artykuł 16

Zwolnienie od kosztów sądowych.

Obywatele jednej z Umawiających się Stron korzystają na terytorium drugiej Strony w tej samej mierze i na tych samych warunkach z bezpłatnego zastępstwa procesowego, zwolnienia od kosztów sądowych lub opłat skarbowych albo ich obniżenia na tych samych warunkach co obywatele tej ostatniej Strony z uwagi na ich sytuację materialną.

Artykuł 17

Zaświadczenie o sytuacji materialnej.

1.

Zaświadczenie dotyczące sytuacji materialnej konieczne dla uzyskania zwolnień przewidzianych w artykule 16 wydaje właściwy organ tej z Umawiających się Stron, na której terytorium zamieszkuje lub przebywa osoba zainteresowana.

2.

Jeżeli osoba ta ma miejsce zamieszkania w państwie trzecim, zaświadczenie powyższe wydaje przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny Umawiającej się Strony, której ta osoba jest obywatelem.

Artykuł 18

Rozstrzygnięcie o przyznaniu zwolnienia od kosztów.

Organ sądowy, który ma rozstrzygnąć wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów i zwolnienia przewidzianego w artykule 16, wydaje postanowienie zgodnie ze swym prawem wewnętrznym i może zwrócić się o dodatkowe wyjaśnienia do organu państwa, którego osoba zainteresowana jest obywatelem.

Artykuł 19

Ułatwienia w przekazywaniu wniosków.

1.

Jeżeli obywatele jednej z Umawiających się Stron pragną skorzystać przed organem sądowym drugiej Umawiającej się Strony, której są obywatelami, ze zwolnień przewidzianych w artykule 16, mogą zwrócić się o to do organu sądowego właściwego ze względu na ich miejsce pobytu lub zamieszkania zgodnie z prawem wewnętrznym tego państwa.

2.

Organ sądowy, do którego jest skierowany wniosek tej osoby, powinien spowodować przetłumaczenie wniosku, zaświadczenia przewidzianego w artykule 17 i, w razie potrzeby, innych załączonych dokumentów.

3.

Organ sądowy, do którego wpłynął, zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu, powyższy wniosek, prześle go wraz z zaświadczeniem przewidzianym w artykule 17 i wszystkimi załączonymi dokumentami do właściwego organu sądowego drugiej Umawiającej się Strony.

Rozdział IV

Ochrona świadków i biegłych.

Artykuł 20

Świadek lub biegły, który stawi się na wezwanie przed organami sądowymi Strony wzywającej, nie może być, niezależnie od obywatelstwa, ścigany, zatrzymany, więziony lub poddany innym ograniczeniom wolności osobistej na terytorium tej Strony w związku z przestępstwem będącym przedmiotem sprawy, w związku z którą został wezwany, lub za inne przestępstwo popełnione przed jego wyjazdem z terytorium wezwanej Strony ani też w związku z jego zeznaniami w tej sprawie.

Artykuł 21

1.

Ochrona przewidziana w poprzednim artykule ustaje, jeśli świadek lub biegły, który mógł opuścić terytorium Strony wzywającej w terminie dwudziestu (20) dni od chwili, kiedy organy sądowe powiadomiły go, że jego obecność nie jest już konieczna, pozostał mimo to na tym terytorium lub po opuszczeniu go znów nań powrócił. Do terminu tego nie wlicza się czasu, w którym świadek lub biegły nie mógł opuścić terytorium Strony wzywającej z przyczyn niezależnych od jego woli.

2.

Koszty podróży i pobytu świadków lub biegłych pokrywa Strona wzywająca według przepisów obowiązujących w państwie, na którego terytorium czynność procesowa ma miejsce; na żądanie Strona wzywająca wypłaca świadkowi lub biegłemu zaliczkę na pokrycie całości lub części kosztów podróży.

Rozdział V

Uznawanie i wykonywanie orzeczeń sądowych i orzeczeń sądów polubownych.

Artykuł 22

Orzeczenia podlegające uznaniu lub wykonaniu.

Każda z Umawiających się Stron uzna i zezwoli na wykonanie na swym terytorium następujących orzeczeń wydanych na terytorium drugiej Umawiającej się Strony i wykonalnych zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego tej Strony:

a)

prawomocnych orzeczeń sądowych wydanych w sprawach cywilnych,

b)

prawomocnych orzeczeń sądowych wydanych w sprawach karnych, dotyczących naprawienia szkody i wydania rzeczy,

c)

ugód sądowych w sprawach cywilnych.

Artykuł 23

Warunki uznawania i wykonywania orzeczeń.

Orzeczenia sądowe, o których mowa w poprzednim artykule, podlegają uznaniu i wykonaniu na terytorium Umawiającej się Strony, gdzie żąda się ich uznania lub wykonania, pod następującymi warunkami:

a)

jeżeli według prawa Umawiającej się Strony, na której terytorium orzeczenie ma być uznane lub wykonane, organ sądowy tej Strony nie jest wyłącznie właściwy do osądzenia sprawy,

b)

jeżeli uznanie lub wykonanie orzeczenia sądowego nie naruszy podstawowych zasad prawa lub porządku publicznego Strony, na której terytorium ma nastąpić uznanie lub wykonanie,

c)

jeżeli nie zostało wcześniej wydane przez organ sądowy Umawiającej się Strony, na której terytorium orzeczenie ma być uznane lub wykonane, orzeczenie korzystające z powagi rzeczy osądzonej w tej samej sprawie, między tymi samymi stronami, o ten sam przedmiot i na tej samej podstawie lub jeżeli postępowanie w tej samej sprawie nie toczy się przed sądem wezwanej Umawiającej się Strony,

d)

jeżeli strona przegrywająca nie stawiała się na rozprawę i dopuściła do wydania wyroku zaocznego, została należycie wezwana przed właściwy organ sądowy zgodnie z procedurą Umawiającej się Strony, na terytorium której orzeczenie zostało wydane.

Artykuł 24

Wniosek o uznanie lub stwierdzenie wykonalności.

1.

Wniosek o uznanie lub stwierdzenie wykonalności może być złożony w organie sądowym, który orzekał w pierwszej instancji i który przekaże go organowi sądowemu drugiej Umawiającej się Strony lub bezpośrednio przez zainteresowaną stronę we właściwym organie sądowym Strony, na której terytorium żąda się uznania lub wykonania.

2.

Do wniosku należy dołączyć:

a)

uwierzytelniony odpis orzeczenia sądowego lub ugody sądowej wraz z zaświadczeniem stwierdzającym, że orzeczenie to jest prawomocne i wykonalne, jeżeli elementy te nie wynikają z samego orzeczenia,

b)

zaświadczenie stwierdzające, że strona przegrywająca była prawidłowo wezwana zgodnie z prawem Strony, na której terytorium orzeczenie zostało wydane,

c)

tłumaczenie dokumentów wymienionych pod lit. a) i b) oraz tłumaczenie wniosku, jeżeli nie został on sporządzony w języku Strony, na której terytorium orzeczenie ma zostać uznane lub wykonane.

3.

Zezwolenie na wykonanie wydaje właściwy organ Strony, na której terytorium ma nastąpić wykonanie, zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego tej Strony.

Artykuł 25

Zakres badania orzeczenia.

Organ sądowy, przed którym toczy się postępowanie o uznanie lub zezwolenie na wykonanie, ogranicza się do zbadania, czy spełnione zostały warunki przewidziane w artykule 22 i 23; jeżeli warunki te zostały spełnione, organ ten zezwoli na uznanie lub wykonanie.

Artykuł 26

Prawo właściwe

Organy Umawiającej się Strony, na której terytorium wykonanie ma miejsce, stosują przy wykonaniu własne prawo, jeśli postanowienia niniejszej umowy nie stanowią inaczej.

Artykuł 27

Uznawanie orzeczeń z mocy prawa.

Prawomocne orzeczenia sądowe jednej z Umawiających się Stron w sprawach dotyczących stanu cywilnego jej własnych obywateli uznaje się z mocy prawa na terytorium drugiej Strony bez przeprowadzania postępowania o uznanie.

Artykuł 28

Wykonywanie orzeczeń o kosztach procesu.

1.

Jeżeli na stronę zwolnioną z obowiązku zabezpieczenia kosztów procesu na podstawie artykułu 2 niniejszej umowy nałożony został prawomocnym orzeczeniem obowiązek zapłacenia tych kosztów drugiej stronie, orzeczenie to na wniosek osoby zainteresowanej wykonuje się na terytorium drugiej Strony bezpłatnie.

2.

Jeżeli chodzi o ściągnięcie kwot wyłożonych przez państwo z tytułu kosztów oraz opłat sądowych, od których strona została zwolniona, organ Umawiającej się Strony, na której terytorium powstał obowiązek zapłacenia, zwróci się do właściwego organu drugiej Umawiającej się Strony o ściągnięcie tych kosztów i opłat. Ściągnięte kwoty zostaną przekazane przedstawicielstwu dyplomatycznemu lub urzędowi konsularnemu drugiej Umawiającej się Strony.

3.

Do wniosków przewidzianych w ustępach 1 i 2 dołącza się uwierzytelniony odpis części wyroku ustalającej wysokość kosztów, zaświadczenie stwierdzające, że wyrok jest prawomocny, oraz tłumaczenie tych dokumentów.

4.

Organ, który zezwala na wykonanie orzeczeń przewidzianych w ustępach 1 i 2, ogranicza się do sprawdzenia, czy spełnione zostały warunki stwierdzające, że orzeczenie jest prawomocne i podlega wykonaniu.

Artykuł 29

Uznawanie i wykonywanie orzeczeń sądów polubownych.

Orzeczenia sądów polubownych w sprawach cywilnych wydane na terytorium jednej Umawiającej się Strony zostaną uznane i zezwoli się na ich wykonanie na terytorium drugiej Strony, jeśli spełnione zostaną warunki przewidziane w artykułach 23 i 24 oraz jeśli warunki te mają zastosowanie do orzeczeń sądów polubownych.

Artykuł 30

Wywóz przedmiotów i przekazywanie sum pieniężnych

Stosowanie przepisów o zezwalaniu na wykonanie orzeczeń sądowych, orzeczeń sądów polubownych oraz ugód zawartych przed organami sądowymi nie może naruszać prawa Umawiających się Stron dotyczącego przekazywania sum pieniężnych oraz wydawania przedmiotów uzyskanych z egzekucji.

Rozdział VI

Wydawanie osób i przejęcie ścigania karnego.

Artykuł 31

Obowiązek wydania.

1.

Umawiające się Strony zobowiązują się do wydawania sobie wzajemnie na zasadach i pod warunkami określonymi przez poniższe artykuły osób, które przebywają na terytorium jednego z dwóch państw i są ścigane za przestępstwo lub poszukiwane w celu odbycia kary lub zastosowania innego środka zabezpieczającego przez organy sądowe Strony wzywającej. Wydanie może nastąpić jedynie wówczas, gdy czyn, zarzucany lub za który osoba, której wydania się żąda, została skazana, jest uznany za przestępstwo przez prawo wewnętrzne obu Umawiających się Stron.

2.

Podlegają wydaniu osoby ścigane za czyny, które według prawa obu Umawiających się Stron zagrożone są karą pozbawienia wolności co najmniej jednego roku lub karą surowszą. Jeśli wydania żąda się w celu wykonania kary lub środka zabezpieczającego, następuje ono tylko wówczas, gdy wymierzona kara wynosi co najmniej 6 miesięcy.

3.

Jeżeli wniosek o wydanie wymienia kilka różnych czynów, z których każdy jest karany przez prawo obu Umawiających się Stron, nie wszystkie jednak spełniają warunek dotyczący wysokości sankcji, Strona wezwana zadecyduje, czy wydanie nastąpi również za te czyny.

Artykuł 32

Odmowa wydania.

Nie podlegają wydaniu:

a)

osoby, które w chwili otrzymania wniosku o wydanie są obywatelami Strony wezwanej,
b)
osoby, które otrzymały prawo azylu na terytorium Strony wezwanej.

Artykuł 33

1.

Wydanie nie nastąpi w następujących przypadkach:

a)

jeżeli przestępstwo, w związku z którym żąda się wydania, jest uważane przez Stronę wezwaną za przestępstwo o charakterze politycznym,

b)

jeżeli osoba, której wydania żąda się, została prawomocnie osądzona przez Stronę wezwaną za ten sam czyn lub czyny, w związku z którymi żąda się wydania,

c)

jeżeli według prawa bądź Strony wzywającej, bądź Strony wezwanej w chwili otrzymania wniosku o wydanie nastąpiło przedawnienie ścigania lub wykonania kary,

d)

jeżeli przestępstwo, w związku z którym żąda się wydania, zostało popełnione poza terytorium państwa wzywającego, a prawo państwa wezwanego nie zezwala na ściganie takiego przestępstwa popełnionego przez cudzoziemca poza jego terytorium,

e)

jeżeli wyrok skazujący osobę, której wydania się żąda, nie podlega wykonaniu w związku z amnestią,

f)

jeżeli przestępstwo, w związku z którym żąda się wydania, zostało popełnione w całości lub częściowo na terytorium Strony wezwanej.

2.

Wydanie nie nastąpi:

a)

jeżeli Strona wezwana ściga osobę, której wydania się żąda, za ten sam lub te same czyny, w związku z którymi żąda się wydania, lub jeżeli właściwe organy Strony wezwanej wydały decyzję, aby nie wszczynać ścigania lub zaprzestać ścigania, które wszczęła w związku z tym samym lub tymi samymi czynami,

b)

jeżeli według prawa jednej z Umawiających się Stron czyn, w związku z którym żąda się wydania, stanowi przestępstwo, którego ściganie można wszcząć tylko z oskarżenia prywatnego.

3.

Jeżeli czyn, w związku z którym żąda się wydania, jest karany przez prawo Strony wzywającej karą śmierci, a kara taka nie jest przewidziana w tym przypadku przez prawo Strony wezwanej, wydanie może nastąpić jedynie pod warunkiem, że Strona wzywająca złoży zapewnienie uznane za wystarczające przez Stronę wezwaną, że kara śmierci nie zostanie wykonana.

Artykuł 34

1.

Wydanie może być odroczone, jeżeli przeciwko osobie, której wydania się żąda, prowadzone jest postępowanie karne lub osoba ta odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną przez organ sądowy Strony wezwanej. W razie odroczenia wydanie może nastąpić po zakończeniu postępowania karnego lub w przypadku wyroku skazującego, po odbyciu kary.

2.

Jeżeli odroczenie wydania mogłoby doprowadzić do przedawnienia ścigania albo do powstania innych poważnych trudności dla ustalenia faktów, osoba, której wydania się żąda, może zostać wydana czasowo, pod wyraźnym warunkiem, że zostanie z powrotem przekazana po dokonaniu czynności, w związku z którymi została wydana.

Artykuł 35

1.

Osoba wydana nie może być ścigana, sądzona czy więziona w celu wykonania kary lub środka zabezpieczającego ani poddana jakimkolwiek innemu ograniczeniu wolności osobistej z powodu jakiegokolwiek czynu popełnionego przed wydaniem, innego aniżeli ten, za który została wydana, z wyjątkiem następujących przypadków:

a)

jeżeli Strona wezwana wyraziła na to uprzednio zgodę,

b)

jeżeli, mając taką możliwość, osoba wydana nie opuściła terytorium Strony wzywającej w terminie 30 dni od chwili jej definitywnego zwolnienia lub po opuszczeniu tego terytorium dobrowolnie na nie powróciła; jednakże do terminu tego nie wlicza się czasu, w którym osoba wydana nie mogła opuścić terytorium Strony wzywającej z przyczyn niezależnych od swej woli.

2.

Strona wzywająca może podjąć środki niezbędne bądź to dla ewentualnego wydalenia z terytorium, bądź dla przerwania przedawnienia, zgodnie ze swym prawem, z postępowaniem zaocznym włącznie.

3.

Jeżeli w czasie postępowania zostanie zmieniona podana kwalifikacja zarzucanego czynu, osoba wydana będzie mogła być ścigana lub sądzona tylko wówczas, gdy znamiona przestępstwa nowo kwalifikowanego pozwalają na wydanie.

4.

Z wyjątkiem przypadku przewidzianego w ustępie 1 lit. b) niniejszego artykułu, konieczna jest zgoda Strony wezwanej, ażeby Strona wzywająca mogła wydać państwu trzeciemu osobę, która została jej odesłana, a która poszukiwana jest przez państwo trzecie w związku z przestępstwami popełnionymi przed odesłaniem.

Artykuł 36

Tryb porozumiewania się.

Wniosek o wydanie oraz odpowiedź na ten wniosek przekazuje się drogą dyplomatyczną. Inne dokumenty dotyczące wydania przesyłać się będzie zgodnie z artykułem 3 niniejszej umowy.

Artykuł 37

Wniosek o wydanie.

1.

Wniosek o wydanie sporządza się na piśmie i powinien on zawierać:

a)

oryginał lub poświadczoną kopię wyroku skazującego lub nakazu aresztowania bądź innego dokumentu, mającą tę samą moc, wydanego w formie wymaganej przez prawo Strony wzywającej,

b)

opis czynów, w związku z którymi żąda się wydania. Należy określić możliwie najdokładniej czas i miejsce ich popełnienia, ich kwalifikację prawną, odesłanie do tekstu ustawy karnej mającej zastosowanie do tych czynów oraz czas kary, który pozostał do odbycia,

c)

kopię tekstu ustawy karnej mającej zastosowanie do czynu,

d)

możliwie najdokładniejszy rysopis osoby, której wydania się żąda, oraz wszystkie inne informacje pozwalające stwierdzić jej tożsamość i obywatelstwo.

2.

Jeżeli informacje nadesłane przez Stronę wzywającą nie są wystarczające do podjęcia decyzji przez Stronę wezwaną, ta ostatnia może zażądać ich uzupełnienia. Druga Strona powinna udzielić odpowiedzi w terminie nie przekraczającym dwóch miesięcy. W razie uzasadnionych przyczyn, termin ten może zostać jeszcze przedłużony o dwadzieścia dni.

3.

Jeżeli Strona wzywająca nie przedstawi w powyższym terminie koniecznego uzupełnienia informacji, Strona wezwana może zwolnić zatrzymaną osobę.

Artykuł 38

Tymczasowe aresztowanie w celu wydania.

Jeżeli spełnione zostały warunki formalne wymagane przy wydaniu, Strona wezwana zarządzi niezwłocznie aresztowanie osoby, której wydania zażądano, z wyjątkiem przypadków, w których zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy wydanie nie może nastąpić.

Artykuł 39

Tymczasowe aresztowanie przed otrzymaniem wniosku o wydanie.

1.

W przypadkach nie cierpiących zwłoki właściwe organy Strony wzywającej mogą wystąpić o tymczasowe aresztowanie osoby poszukiwanej. Wniosek o tymczasowe aresztowanie zawiera wzmiankę o istnieniu jednego z dokumentów przewidzianych w ustępie 1 lit. a) artykułu 37 oraz o zamiarze nadesłania w terminie późniejszym wniosku o wydanie; we wniosku należy wskazać przestępstwo, w związku z którym żąda się wydania, czas i miejsce jego popełnienia oraz, w miarę możliwości, rysopis poszukiwanej osoby.

2.

Wniosek o tymczasowe aresztowanie może zostać przesłany właściwym organom Strony wezwanej bezpośrednio bądź drogą pocztową lub telegraficzną, bądź za pomocą innych środków przekazywania informacji na piśmie. Organ wzywający powinien być niezwłocznie powiadomiony o załatwieniu jego wniosku.

3.

Osobę tymczasowo aresztowaną zwalnia się, jeżeli w terminie miesiąca od jej aresztowania do Strony wezwanej nie wpłynęły wnioski o wydanie wraz z dokumentami wymienionymi w artykułe 37. Na wniosek Strony wzywającej termin ten może być przedłużony o dwadzieścia dni.

4.

Zwolnienie nie wyklucza ponownego aresztowania i wydania, jeżeli wniosek o wydanie zostanie nadesłany w późniejszym terminie.

Artykuł 40

Przekazanie osoby wydanej.

1.

Strona wezwana powiadomi Stronę wzywającą o swej decyzji w przedmiocie wydania. W przypadku odrzucenia wniosku w całości lub częściowo przez organ sądowy, Strona wzywająca zostanie powiadomiona o motywach tej decyzji. W przypadku wyrażenia zgody, Strona wzywająca zostanie poinformowana o miejscu i dacie przekazania osoby, której wydania się żąda, oraz o okresie zatrzymania tej osoby w celu jej wydania.

2.

Z zastrzeżeniem przypadku przewidzianego w ustępie 3 niniejszego artykułu, jeżeli osoba, której wydania się żąda, nie została przyjęta w ustalonym miejscu i dacie, może ona zostać zwolniona po upływie piętnastu dni od daty ustalonej dla wydania. Wniosek o jej ponowne wydanie może wówczas zostać odrzucony.

3.

Jeżeli okoliczności wyjątkowe stoją na przeszkodzie wydaniu lub przejęciu osoby, której wydania się żąda, Strona zainteresowana poinformuje o tym drugą Stronę; obie Strony uzgodnią inną datę wydania, przy czym zastosowanie będą miały przepisy ustępu 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 41

Zbieg wniosków o wydanie.

Jeżeli z wnioskiem o wydanie tej samej osoby wystąpi kilka państw z powodu tego samego lub różnych przestępstw, Strona wezwana rozstrzygnie, czyj wniosek uwzględni.

Artykuł 42

Ponowne wydanie.

Jeżeli osoba wydana uchyli się w jakikolwiek sposób od postępowania karnego, stawiennictwa przed sądem lub od wykonania kary i powróci na terytorium Strony

wezwaney, może zostać ponownie wydana. W przypadku takim do wniosku o wydanie nie załącza się pism wymienionych w artykule 37.

Artykuł 43

Wydawanie przedmiotów.

1.

Na żądanie Strony wzywającej Strona wezwana zajmie i wyda, jeśli pozwala na to jej prawo, przedmioty:

a)

które mogą służyć jako dowody w sprawie karnej,

b)

które w sposób oczywisty pochodzą z przestępstwa lub służyły do jego popełnienia.

2.

Wydanie przedmiotów wymienionych w ustępie 1 niniejszego artykułu następuje za pokwitowaniem; wydanie ich może nastąpić również w przypadku, gdy wydanie osoby, na które wyrażono zgodę, nie następuje z powodu ucieczki lub śmierci tej osoby.

3.

Jeżeli wymienione przedmioty podlegają zajęciu lub konfiskacie na terytorium Strony wezwanej, Strona ta może zatrzymać je czasowo lub wydać je, zastrzegając sobie ich zwrot.

4.

Zastrzega się jednak prawa, które Strona wezwana lub osoby trzecie nabyły w stosunku do tych przedmiotów. Jeżeli prawa takie istnieją, przedmioty te po zakończeniu postępowania zwraca się Stronie wezwanej w możliwie najkrótszym terminie i bez pobierania kosztów.

5.

W przypadku wydania przedmiotów na podstawie ustępów poprzedzających nie mają zastosowania przepisy dotyczące wwozu i wywozu przedmiotów i wartości dewizowych.

Artykuł 44

Tranzyt osób.

1.

Każda z Umawiających się Stron zezwoli na wniosek drugiej Strony na tranzyt przez swe terytorium osób wydawanych tej ostatniej przez państwo trzecie.

W przypadku takim wniosek o zezwolenie przekazuje się i traktuje z uwzględnieniem tych samych zasad co wniosek o wydanie.

2.

Można odmówić tranzytu osób, których wydania nie przyznaje się na podstawie niniejszej umowy.

Artykuł 45

Koszty wydania i tranzytu.

Koszty wydania pokrywa Strona, na której terytorium powstały.

Koszty tranzytu pokrywa Strona wzywająca.

Artykuł 46

Informacja o następstwach wydania.

Umawiające się Strony informują się wzajemnie o wyniku postępowania karnego przeciwko osobom wydanym. Jeżeli przeciwko osobom tym zapadł prawomocny wyrok skazujący, należy przesać odpis tego wyroku.

Artykuł 47

Informacja o skazaniach.

Każda z Umawiających się Stron powiadomi drugą Stronę o prawomocnych skazaniach obywateli drugiej Strony przez organy sądowe i jednocześnie prześle jej odciski palców skazanych.

Artykuł 48

Wymiana informacji z rejestru skazanych.

Właściwe organy każdej z Umawiających się Stron przekazują bezpłatnie na wniosek właściwych organów drugiej Strony informacje dotyczące poprzedniego skazania osób, przeciwko którym prowadzone jest postępowanie karne, lub skazanych na terytorium tej ostatniej Strony. Przekazanie to następuje zgodnie z artykułem 3 niniejszej umowy.

Artykuł 49

Przejęcie ścigania karnego.

1.

Umawiające się Strony zobowiązują się do wszczęcia postępowania karnego zgodnie ze swoim prawem na wniosek drugiej Umawiającej się Strony przeciwko własnym obywatelom, którzy popełnili zbrodnię lub występki na terytorium drugiej Umawiającej się Strony. W tym celu przekazują sobie informacje zawierające dane o podejrzanym i popełnionym przestępstwie oraz posiadane dowody, jak również teksty przepisów mających zastosowanie do popełnionego czynu, według prawa obowiązującego w miejscu jego popełnienia.

2.

Wezwana Umawiająca się Strona zawiadamia drugą Umawiającą się Stronę o wyniku postępowania karnego.

Rozdział VII

Przekazywanie osób skazanych w celu wykonania kary w państwie, którego są obywatelami.

Artykuł 50

Warunki przekazywania.

Obywatele jednej Umawiającej się Strony, skazani prawomocnym wyrokiem na karę pozbawienia wolności na terytorium drugiej z Umawiających się Stron, będą przekazywani za obopólną zgodą na warunkach przewidzianych w niniejszej umowie Umawiającej się Stronie, której są obywatelami, w celu wykonywania kary na terytorium tej Strony.

Artykuł 51

Wnioski dotyczące przekazywania.

1.

Przekazanie skazanego w celu wykonania kary następuje na wniosek Umawiającej się Strony, której sąd wydał wyrok skazujący, jeżeli druga Umawiająca się Strona zgadza się go przyjąć.

2.

Umawiająca się Strona, której obywatelem jest skazany, może zwrócić się do Umawiającej się Strony, której sąd wydał wyrok, z wnioskiem o rozpatrzenie możliwości przekazania skazanego.

3.

Skazany lub członkowie jego rodziny mogą zwracać się do właściwych organów każdej z Umawiających się Stron z wnioskiem o przekazanie skazanego w celu wykonania kary. Właściwe organy Umawiającej się Strony, której sąd wydał wyrok, zawiadomią skazanego o możliwości zwrócenia się z takim wnioskiem.

Artykuł 52

Wniosek o przekazanie skazanego.

1.

Z wnioskiem o przekazanie skazanego w celu wykonania kary właściwy organ Umawiającej się Strony, której sąd wydał wyrok skazujący, zwraca się do właściwych organów drugiej Umawiającej się Strony. Wniosek sporządza się na piśmie, do którego dołącza się:

a)

uwierzytelniony odpis wyroku skazującego, a jeżeli został wydany - także odpis wyroku wyższej instancji, ze stwierdzeniem uprawomocnienia się wyroku,

b)

tekst przepisów ustawy karnej, na podstawie których wydano wyrok skazujący,

c)

dokument określający część kary odbytej przez skazanego oraz część kary podlegającej dalszemu wykonaniu, w razie gdy orzeczona kara została wykonana w części,

d)

dokument stwierdzający obywatelstwo skazanego,

e)

inne dokumenty, które właściwy organ Strony, której sąd wydał wyrok skazujący, uzna za niezbędne.

2.

Na wniosek właściwych organów Umawiającej się Strony, której obywatelem jest skazany, przekazuje się dodatkowe dane lub dokumenty.

Artykuł 53

Zawiadomienie o rozpatrzeniu wniosku.

Właściwy organ wezwanej Umawiającej się Strony zawiadomi, w możliwie krótkim czasie, właściwy organ wzywającej Umawiającej się Strony o sposobie rozpatrzenia wniosku.

Artykuł 54

Przekazanie skazanego.

W razie gdy wezwana Umawiająca się Strona wyraziła zgodę, właściwe organy Umawiających się Stron ustalą w możliwie krótkim czasie miejsce, datę i tryb przekazania skazanego. Przekazanie następuje na terytorium Umawiającej się Strony, której sąd wydał wyrok skazujący.

Artykuł 55

Prawo właściwe.

1.

Wykonanie kary, jej wymiar, darowanie całkowite lub częściowe albo zamiana na inną karę oraz usunięcie prawnych skutków skazania następuje zgodnie z prawem tej Umawiającej się Strony, której skazany jest obywatelem.

2.

Po przekazaniu skazanego amnestię stosuje się zgodnie z przepisami o amnestii wydanymi na terytorium jednej lub drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 56

Koszty przekazania.

Koszty związane z przekazaniem skazanego, aż do chwili przekazania, ponosi Umawiająca się Strona, na której terytorium koszty te powstały. Inne koszty związane z przekazaniem skazanego, w tym koszty jego przewozu, ponosi Umawiająca się Strona, której obywatelem jest skazany.

Rozdział VIII

Postanowienia końcowe.

Artykuł 57

1.

W rozumieniu niniejszej umowy:

- a)
wyrażenie "środki zabezpieczające" oznacza wszystkie środki pozbawienia wolności, zarządzane orzeczeniem karnego organu sądowego jako środki dodatkowe lub zastępcze,
- b)
wyrażenie "w sprawach cywilnych" obejmuje również sprawy z zakresu prawa handlowego, rodzinnego oraz osobowego,
- c)
wyrażenie "organ sądowy" lub "organ wymiaru sprawiedliwości" oznacza w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej sądy, prokuratury i notariaty państwowe.

2.

Postanowienia niniejszej umowy dotyczące uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych oraz ugód mają zastosowanie do orzeczeń wydanych i ugód zawartych po jej wejściu w życie.

Artykuł 58

1.

Umowa niniejsza podlega przyjęciu zgodnie z prawem każdej z Umawiających się Stron i wejdzie w życie po upływie trzydziestu dni od dnia wymiany not stwierdzających to przyjęcie. Przekazanie not nastąpi drogą dyplomatyczną.

2.

Umowa niniejsza zawarta jest na okres pięciu lat. Ulega ona automatycznemu przedłużeniu na dalsze pięcioletnie okresy, jeżeli żadna z Umawiających się Stron nie wypowie jej w drodze notyfikacji na sześć miesięcy przed upływem danego okresu. Wypowiedzenie nabiera mocy po sześciu miesiącach od daty otrzymania notyfikacji przez drugą Umawiającą się Stronę.

Strona główna - <http://alimenty.net>